

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Διευκρινίζοντο υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίαν καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΑΡΜΟΗΣ ΔΙ' ἘΝ ΕΤΟΣ
Πρωτοβουλία δραχ. 7.— Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
ἂν συνδρομαὶ ἄρξονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς
καὶ εἴνε προπληρωτέαι δι' ἕν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.— Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἔν Ἀθήναις
Ὀδὸς Αἰδίου, 117, ἐναντι Χρυσοσπηλαιωτίσσης

Περίοδος Β'.—Τόμ. 6^{ος}.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Αὐγούστου 1899

Ἔτος 21^{ον}. — Ἀριθ 35

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΡΟΓΗΡΟΥ

(Συνέχεια Ἰδε σελ. 273)

— Σύμφωνοι, αἰδεσθ. . .
Ὁ κύριος Ἀλκίνοος δὲν ἐπρό-
βλεπε νὰ τελειώσῃ τὴν φράσιν του· θὰ
ἦτο μάλιστα ὅτι μετενόησε καὶ ἤθελε
ἀπὸ πάσης τὸ κεφάλι του εἰς τὸν τοῖχον
τῆς παρακειμένης οἰκίας, διότι μὲ τό-
σην βρῆσιν ὀπισθοχώρησεν ἑξαφνα.
Δὲν εἶχε καθόλου ἄδικον. Δύο γάλ-
λοι Οὐσσάροι, ἐλαύνοντες ἀπὸ ρυτῆρος,
τὰς καραμπίνας εἰς τὸ χέρι, ἔτοιμοι
να πυροβολήσουν, ἐπέρασαν ὡς ἀστραπή
τὴν πλησίον του, ὥστε ὀλίγον ἔλειψε
τὸν ἀναποδογυρίσουν.
— Καταραμένοι! ἐψιθύρισεν ὁ Δῆ-
μος. Ἄμποτε νὰ βάλῃ τὸ χέρι του
ἐν τῇ τσέπῃ καὶ νὰ μας γλυτώσῃ τὸ γρηγο-
ράκι ἀπὸ αὐτῇ τῇ ράτσα τοῦ δια-
βόλου!
Καὶ ἀποταθεὶς πρὸς τοὺς καλογή-
ρους:

— Αἰδεσιμώτατοι, εἶπε, ὡς
ἐπὶ συγγνώμην. Θὰ ὑπάγω νὰ
προσπαγήσω αὐτοὺς τοὺς κα-
ραμπίνους... εἶνε καθήκον μου...
ἔπειτα νὰ μεσολαβήσω καὶ νὰ
προστατεύω τοὺς δημότας μου,
ὡς εἰμυροῦμαι νὰ γίνῃ, κατὰ τῆς
ὑπηρεσίας τῶν γάλλων.

— Ὑπαγε ἐν εἰρήνῃ, τέκνον
μου, ἀπεκρίθη εἰς ἐκ τῶν καλο-
γέρων, καὶ μὴ ξεχάσῃς αὐτὸ που
παράγγειλα.

— Ἐννοία σας, θὰ εἰδοποιήσω
τὸν Ζουὰν Ραβίδο ἀμέσως.

Ὁ ἀνώτατος ἄρχων τοῦ Μον-
αχίου δὲν εἶχε νὰ κάμῃ πολὺν
ὅσον διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὸ σχέ-
μα του, διότι τὸ μικρὸν στρά-
τευμα ἐβάνη μετ' ὀλίγον εἰς τὴν
ἐκείνην ὁδὸν. Ὁ ἀλλοδαπὸς
ἐπὶ κρατὶ τῆς ἐνός
προσέβλεπεν εἰς προὔπαντησιν ἐνός
ἀξιωματικοῦ, ὁ ὁποῖος
ἐπὶ κεφαλῇ
ἔφερεν ἑφιππος, τῷ εἶπεν, ὑπο-
— Ἐξοχώτατε, εἰμαι εἰς
ἐκείνην τῆς ἐξοχότητός σου.

— Ὁ κύριος δήμαρχος; ἠρώτησεν ὁ
ἀρχηγός.

— Εἰς τὰς διαταγὰς σας, Ἐκλαμ-
πρότατε!

— Δὲν εἶμαι οὔτε ἐξοχώτατος οὔτε
ἐκλαμπρότατος. Εἶμαι ἀπλούστατα ὁ
ταγματάρχης Δυσάλ, τοῦ 63ου πεζικοῦ,
ἔχω εἰκοπέντε ἐτῶν ὑπηρεσίαν, εἰκοσι-
πέντε πολέμους, ἑνδεκα εὐφήμες μνείας,
τρεῖς πληγὰς, τὸ παράσημον τοῦ Λε-
γεῖωνος τῆς Τιμῆς, καὶ πρὸς τὸ παρὸν
διοικῶ τὸ ἀπόσπασμα ποῦ βλέπετε, καὶ
διὰ τὸ ὅποσον θὰ φροντίσετε ἀμέσως νὰ
εὑρετέ τρόφιμα, φορβὴν καὶ ἕνα ὁδηγόν.

— Ὅπως ὀρίζεστε, κύριε Ταγμα-
τάρχα.

— Θὰ μας προμηθεύσετε ἐπίσης κα-
τάλυματα διὰ τοὺς ἄνδρας καὶ διὰ τοὺς
ἵππους.

— Μετὰ πάσης χαρᾶς, κύριε Ταγ-
ματάρχα.

— Δὲν ἔχω τὴν ἀξίωσιν νὰ το κά-
μετε «μετὰ πάσης χαρᾶς»· ἀπαιτῶ ὁ-
μως νὰ εἴνε ἑτοιμα ὅλα ἐντὸς μιᾶς ὥρας!

— Τί ἀρκούδα εἶνε τούτῃ; ἐσκέφθη
στενάζων ὁ δυστυχὴς Ἀλκίνοος.
Παναγία μου καὶ Κυρά μου τοῦ Μον-
Σερράτου, βάλε τὸ χεράκι σου καὶ σῶσέ
μας!

Καὶ ἀπῆλθε δρομαῖος, διὰ νὰ ἐκτε-
λέσῃ τὰς διαταγὰς τοῦ φοβεροῦ ἀξιω-
ματικοῦ

Οἱ γάλλοι ἐν τούτοις ἐσταμάτησαν,
ἔλυσαν τοὺς σάκκους των, ἔβλεπαν τὰ
ὄπλα των εἰς πυραμίδας, καὶ ἡτοιμά-
σθησαν νὰ μαγειρεύσουν τὰ τρόφιμα, τὰ
ὅποια θὰ τοῖς ἔφερον.

Οἱ δύο καλογήροι δὲν εἶχον ἀπομα-
κρυνθῇ· περηκολούθησαν τὴν παρέλασιν
ὀλοκλήρου τοῦ ἀποσπάσματος μετὰ πα-
δοξον ἐνδιαφέρον, καὶ ὅταν εἶδαν τοὺς Πε-
ζοναύτας, ἀντήλλαξαν βλέμμα συνεννο-
ήσεως.

Μόλις διετάχθη ὁ καταυλισμός, ὁ
μαρκήσιος, ὁ ἀνεψιός του, ὁ Παπαφίγ-
κος καὶ ὁ Λαδουρέκος ἔσπευσαν νὰ
συναντηθοῦν, — ὅπως ἔκαμαν τακτικά,
εἰς κάθε σταθμόν, — διὰ νὰ συμφάγουν
καὶ νὰ συνομιλή-
σουν.

Ὁ Παπαφίγκος
ἐφαίνετο ἀνήσυχος.
Οὔτε ἐφλυάρει, κατὰ
τὸ σῶνθηες, οὔτε
ἐγελοῦσε καθόλου.

— Τί ἔχεις; ἠ-
ρώτησεν ὁ Ρογήρος
μοιάζεις σὰν τὸν
πλοῦταρχον τὸ καρά-
βι, ὅταν περιμένῃ
τὴν τρικυμίαν.

— Τὸ πέτυχε, ἡ-
μῶν. Βλέπω ἕνα
μαῦρον σύννεφο.

— Ποῦ ἐν τῷ
ἠρώτησεν ὁ Λαδου-
ρέκος, ἐξαφνισθεὶς.

— Νὰ βλέπεις
ἐκεῖ πέρα ἐκείνους
τοὺς δύο καπουτσί-
νους;

— Τοὺς βλέπω.
— Λοιπόν, ἀπὸ
τῇ στιγμῇ ποῦ ἔ-

«Δύο γάλλοι Οὐσσάροι, ἐλαύνοντες ἀπὸ ρυτῆρος...» (Σελ. 281, σελ. α.)

